

den Hage derved, at det ærede Medlem kun tænker paa den Skade, der voldes den Mand, som selv er jagtberettiget paa sin Ejendom; men dette Lovforslag gaar ud paa at værgen den Mand, som er saa uheldigt stillet, at han ikke har Jagtretten paa den Mark, han selv bruger. Til dette sidste Formaaals Opnaaelse vil det, som det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds paapegede, ingenlunde række til.

Jeg skal gøre det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), som jo syntes, at Jagtloven i og for sig var god nok, opmærksom paa, at det er den efter min Mening ogsaa, det vil sige, den er god nok for Godsejerne, men ikke for Fæsterne og de smaa Jordbrugere. Tænker man sig saaledes nu en Gang, at jeg er Fæster paa et Gods, saa kan Godsejeren sende sine Skrивerdrønge, eller hvem han vil, ud paa min Mark og nedskyde min Kat — og det gør Godsejerne ogsaa, det er der mange Beviser for —, selv om Katten gaar ude paa Marken i sit lovlige Ærinde, og det gør den jo, naar den gaar paa Jagt; hvad der er lige saa lovligt for Katten som for Godsejeren. Ikke desto mindre kan Godsejeren selv nedskyde eller lade nedskyde Katten, og han kan ogsaa nedskyde min Hund, det er der ikke det mindste i Vejen for, og det sker ogsaa. I alt Fald sker det paa Bregentved Gods, i de Egne, jeg ved Lovforslagets Forelæggelse omtalte. Der er det saaledes, at hvis en Hund skulde komme inden for Skovgrøften — Hegn er der jo intet af, thi det er sløjfet —, saa bliver den skudt paa Stedet, og paa samme Maade gaar det med Kattene saavel som med Rævne, der jo ogsaa hjælpe med at fange Mus, selv om de ogsaa driste sig til at tage noget andet en Gang imellem. Ræven har Godsejeren Lov til at dræbe ved Gift, men derved forgives ogsaa Hundene og Kattene, og man har fortalt mig, at de ikke kunne have nogen Kat og heller ikke kunne holde nogen Hund, undtagen den er bunden, idet de ellers maa lade Livet som Følge af den Gift, der er sat ud for Ræven. For Godsejeren er den nuværende Jagtlov altsaa en ganske udmærket Jagtlov, det skal jeg indrømme det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds, men ikke for Fæsterne og Lejehusmænd. Jeg skal til Dels indrømme det ærede Medlem endnu mere. Det ærede Medlem talte om, at disse Fæsterne maatte absolut have givet deres Samtykke til, at der blev sat Jagthegn. Jeg har forespurgt hos adskillige. Hos nogle har jeg faaet det

Svar, at de aldrig ere blevne spurgt; det er sket stiltiende, hos andre, at de nok ere blevne spurgt, men paa en saadan Maade, at de ikke godt kunde sige nej, idet det blev sagt: Din Nabo har forud givet Tilladelse, saa du kan vel heller ikke have noget imod det. I Reglen er det ikke Godsejeren selv, men Overjægeren paa de store Godser, der har dermed at gøre, og som saa undertiden lader et løst Ord falde til de vedkommende om, at de vel ikke have noget imod, at det sker. Nu maa man huske, hvad jeg sagde i mit Indledningsforedrag, at disse Fæsterne virkelig ere stillede anderledes end vi andre fri Mænd i Landet. De ere ikke stillede frit, men det er saaledes, som ogsaa det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) sagde, at der endnu bestaar en Herlighedsret som en Levning fra Adelsvældens Tid, og det er denne Ret, man endnu holder fast ved. Der er jo nu snart ikke saa mange Forrettigheder tilbage fra Adelsvældens Tid. Nu falder jo ogsaa snart Tienden bort, der ogsaa var et Trællemærke paa Bendejorden fra tidligere Aarhundreder, men her have vi ogsaa et Trællemærke paa Fæstebondejorden fra gammel Tid, som vi maa se at faa bort. Der har jo været talt noget om Fæstevæsenets Afskaffelse, hvilket ogsaa vilde være det radikaleste Middel mod alt dette (Bluhme: Ja, deri ere vi jo enige). Ja, deri er jeg enig med det ærede Medlem, hvilket overmaade meget glæder mig. Hermed skal jeg standse.

Formanden: Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Aadal: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har ganske misforstaaet, hvad der ligger i § 7, naar han mener, at den ikke kan komme Fæsteren til gode. Jo, netop, det kommer dem til gode, at de kunne benytte Retten til at forlange Vildtet fjernet. Jeg udtalte før, at vi skulde se at faa de andre Vildtsorter, som nu ere fredede og gøre Skade, indordnede under denne Paragraf, saa at den jagtberettigede er nødt til at skaffe den ikke jagtberettigede, altsaa ogsaa Fæsteren, Fred i den Tid, Vildtet gør Kornet Skade. Det er den Vej, vi skulle gaa, det vil være den mest virkningsfulde.

Bluhme: Det glædede mig af Slutningsbemærkningen af den ærede Ordfører at høre, at han er fuldstændig enig med